

ZIMNÍ BIG TÁTA

Ve čtvrtek, hned po škole, jsme dorazili na huckrom ve složení Šali, Číbepa Ršanda a Malý. Venku se zhora na malička a u chaloupce myloperno zdědila jíz od rána kopil a chytal a majdou myšáky.

Hned jsme našly duso a všechny ruce plochu hráště, dokud nebyla úplně hladká a kluci úplně stahany.

Po rozloučení smácíme hura na pole za potok na dušovidly.

Jedli se z měre sibiř malin až skoro do potoka. Do chalupy máš kahnala až tmá a únavu.

Vечer dorazil máš kuchar Petá a hned se připravilo jídlo na rubék. Knedlo - kelo - nepeč, na mléko my puding pro děti a irský puding pro dospělé (my měli jíci staroirský recept).

Ráno jsme pomohli klučim se spacku, na Danička plakla až běžkařská tulka a my komali jsme běžkářkou rozvážku.

Amy jsme nedosvídali a už tu byly 4 člepnice a hura na hendyhokej.

Přidlikem ledě, jistě museli kluči mykopat a myhrabat branky ze sněhu. Cílo jsem to, že by se ami romšte kopací nemuseli stydět.

Prád obědem mochu práce kolem dřeva,
oběd, a nultý poledník.

Odpoledne jeho správní sportovci, jsme nevrazili
na březích do Ceylonu na koupaliště rozdal
si lo slaví proti mladým hráčům hokeje.
Několikrát malem doslo ke zbraté puku na dív
od ledu, kam se každou sobotu chodí Gruň
koupat (blázec jeden).

Gruň opět ukázal mladým, že nepatrí do starého
žebříku (letos už asi naposled) a zručně s
jasnomu přemahan.

Po návratu řekl kluci opět na dušojízdy a
chlapci se pustili do tradičních bramboráků,
které se opět tradičně kralovali.

Vечer jistí dorazil Dusánek a společně jsme
přidružili, že jistě máme parádní fyzicku. A to když
jsme Petřom udělili 50x hoblí. Ahoj, je to tak.
Grobodákovci ji 50 let, i když malý hýenal a
10 měs. Limonáda i jámesom lehký prouderem,
a když už všechny děti spaly a dospelej pomali
odcházel, rozlitly se dveře a přišel Kepmy.
Úmrava po celodenich sportech byla silnější než
my, proto jsme alátorali Bečku a alekli spal.
Ráno nás totiž čekal něký běžkařský myslitel
Cestou z Mirošova, kolen Hojkova na Ceránek.
Glaupaini stádalo stoupání a řekl „Kdy už tam
budeš?“ „Ja už nemůžu!“

Odminou mám bylo kralice posetem a limo-

cestou zpátky, prudké kleštiny modpoutělo rádnu
chybíčku, když byla cesta znácně roztažená z ledovatky.
Každý pád byl počestně modřinou a studenou
koupeli. Za to má pastvinach to z kopce sníštěla
jako blázen.

a v chalupě u Pela s obědem a koubojského bazole
a na ledovalo vypadnuli do spacáků o poledničku.

Těžko se tam zmedalo k uklidu a připravě
na oběd odjezd. Nicméně nečekáno bylo hotovo a
znamení umáneční píseň se rozjila ke svým domovům.

Gali

Posádka: Zdeňka, Gali, Člepa, Danda,
Pela Grobodák, Maty, Beda
Zbyněk, Vojta, Kubík, Dusánek,
a sobotní pulnoční kejmyho na výstřelu